

Indhold og dets Hensigt, og jeg skal ikke gentage det, som en Gang er sagt. Lovforslaget trænger heller ikke til nogen vidtløftig anbefaling. Naar en Tjenestemand dør, indtræder der tidt en i økonomisk Henseende pinlig Tid for de efterladte, og det er godt, om Staten kan træde mildende til i denne Overgangstid derved, at Enken eller de forældreløse Børn kan faa 3 Maaneders Efter-Indtægt, indtil de nye Forhold klarer sig for dem. Det er det, det foreliggende Lovforslag tilsigter.

I Bemærkningerne til Lovforslaget antydes det, at der adskillige Steder i Udlandet er en lignende Ordning som den, der ønskes indført her ved Lovforslaget. Det er rigtigt. I Norge faar Tjenestemænds efterladte Hustru eller Børn en saadan Efter-Indtægt udbetalt. I adskillige tyske Stæder findes en lignende Ordning, f. Eks. i Køl'n og Hamborg. Der er man for Resten gaaet noget videre end Lovforslaget her. Man ser ofte, at en ugift Tjenestemand er Forsørger for en Søster eller en Søsters Børn eller andre nærstaaende, og i de to nævnte Byer kan da en saadan Søster eller Søsters Børn, naar Tjenestemanden dør, faa denne Efter-Indtægt, hvis han har været Hovedforsørger for dem. I München er man gaaet lidt videre endnu, idet en saadan Efter-Indtægt kan tilfalde Forældre og Bedsteforældre, hvis vedkommende Tjenestemand har været Hovedforsørger for dem. I de fleste Tilfælde vil det dog være Hustru eller uforsørgede Børn, som lider økonomisk ved Tjenestemandens Død, og nærværende Lovforslag tager derfor det væsentligste, ja, det rigtige med, synes jeg. Jeg kan anbefale det uforandret til hurtig Fremme her i Tinget og tilføjer, at jeg ikke har i Sinde at foreslaa Nedsættelse af Udvalg.

Da Finansministeren fremsatte Lovforslaget, gjorde han opmærksom paa, hvad der ogsaa staar i Bemærkningerne til Lovforslaget, at Folkeskolens Lærere ikke falder ind under de foreslaaede Bestemmelser, men han bemærkede tillige, at der i Undervisningsministeriet er Arbejder i Gang for at faa oplyst, hvorledes Forholdet i denne Henseende stiller sig med Lærerne. Jeg kunde have lyst til at spørge den højtærede Undervisningsminister, hvor vidt man er fremme med Indhentning af disse Oplysninger, og om vi i en nær Fremtid kan vente et Lovforslag, som omfatter Folkeskolens Lærere med Hensyn til det, som dette Lovforslag tilsigter. Den højtærede Undervisningsminister er ikke til Stede, men det er mu-

ligt, at den højtærede Finansminister kan give os Meddelelse om, hvorledes Forholdet stiller sig med Hensyn til Lærerne.

Jeg skal med disse Ord anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Fremme her i Tinget.

Valdemar Olsén: Ligesom den ærede sidste Taler kan jeg paa det varmeste anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme. Det er en overordentlig køn Tanke, der ligger til Grund for det: dette at komme Enker efter Tjenestemænd til Hjælp i de 3 første Maaneder efter Forsørgerens Død. Vi ser altid med stor Medlidenhed paa Enker, der har mistet deres Forsørger, idet det særlig er i den første Tid efter Mandens Død, det kniber haardest, derfor er det efter min Mening et Ord i rette Tid, at man indfører denne Efterløn, og jeg kan tilsige den høje Regering mit Partis Bistand til dette Lovforslags Gennemførelse.

Det ærede Medlem fra Nørre Sundby (Nørgaard) udtalte, at han ikke ønskede Udvalg om Sagen. Jeg er ikke vis paa, at det kan undgaas, thi efter min Mening er der en Utydelighed i Lovforslaget med Hensyn til Beregningen af Efterlønnens Størrelse, som maa fjernes, forinden vi kan gaa videre. For de Tjenestemænds Vedkommende, som har Aarsløn, er Sagen naturligvis ligetil: deres Enker vil, som det staar i Lovforslaget, faa $\frac{3}{12}$ af den sidste Aarsløn, som vedkommende Tjenestemand havde. Men da Lovforslaget omfatter andre end dem, der har Aarsløn, nemlig, som der staar, Tjenestemænd, der har lovbestemt Adgang til Pension, falder en Mængde timelønnede, daglønnede og ugelønnede Arbejdere og Haandværkere ind under Lovforslaget. For deres efterladtes Vedkommende er det ikke lige til at beregne, hvor stor Efterlønnen skal være. Der kan opstaa Tvivl, og det er det, jeg mener, man skulde søge at undgaa ved at rette Lovforslaget.

Maa jeg eksempelvis nævne Haandværkere og Arbejdere ved Statsbanerne. De lønnes for Haandværkernes Vedkommende med 40—46 Øre Timen, det er deres egentlige Timeløn, men denne Timeløn er i Grunden kun Norm for, hvor meget de paagældende Haandværkere faar udbetalt som Forskud paa deres Akkord og ikke andet. Deres Fortjeneste er Akkordfortjeneste, deres Arbejde er Akkordarbejde, og ved Akkordarbejde tjener de gennemsnitligt 60 pCt. mere end Timelønnen. Hvis man nu altsaa beregnede denne Enke-